

De afgelopen periode heeft de totstandkoming van de Nederlandse Franchise Code (NFC) tot veel onrust gezorgd in de franchisewereld. Franchisegevers zijn **voor** zelfregulering en proberen de afgelopen maanden tot overleg te komen met de vertegenwoordigers van franchisenemers om hier vorm aan te geven. De overheid probeert met man en macht om de wetgeving in welke vorm dan ook tot stand te laten komen en heeft daarbij nu de weg gekozen van een Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB). Het is dan ook niet vreemd dat de franchisenemers momenteel ervoor kiezen geen concrete afspraken met de franchisegevers te willen maken op het gebied van de zelfregulering.

Voor ons als franchisegever van de formule Intratuin herkennen wij ons ook helemaal niet in het beeld wat door partijen geschetst wordt als dat de franchisenemers geen enkel recht binnen deze mooie samenwerkingsvorm hebben.

DRAAGVLAK (of meer het ontbreken daarvan)

Continu wordt geschreven dat de NFC tot stand is gekomen door een evenwichtige groep personen (schrijfgroep NFC) die als afvaardiging van de franchisebranche worden gezien. Naar mijn mening is dit helemaal niet waar. Dit is in ieder geval niet van toepassing op de leden van de schrijfgroep vanuit de zijde van de franchisegevers. In het verleden is altijd aangegeven dat deze op **persoonlijke titel** zitting hadden in de schrijfgroep en vanuit de schrijfgroep was er zelfs een plicht tot geheimhouding gedurende het proces. Dit laatste geeft aan dat het niet echt een democratisch proces is geweest en dat er zeker niet aan draagvlak is gewerkt richting de franchisegevers. Het ontbreken van het creëren van draagvlak is mede oorzaak van de huidige situatie.

AMvB

De overheid probeert nu via een AMvB, waar later de NFC aan wordt gehangen, alles een wettelijk haakje te geven maar het is op zich heel vreemd dat er door betrokken partijen (lees afdeling advisering van de Raad van State) inhoudelijk niet geoordeeld wordt over de NFC. Het is wenselijk dat er een toetsing plaatsvindt of de NFC inhoudelijk aangemerkt kan worden als regelgeving, zijnde een algemeen verbindend voorschrift. Door het feit dat wij als franchisegever niet betrokken zijn geweest bij de totstandkoming van de NFC (zie het punt dat de leden van de schrijfcommissie op persoonlijke titel zitting hadden in de schrijfcommissie) is nog maar de vraag of wij hieraan gehouden kunnen worden omdat de leden van de schrijfcommissie niet representatief zijn voor de franchisegevers.

Nut en noodzaak

In het beeld wat de afgelopen tijd is geschetst met betrekking tot franchise herkennen wij ons totaal niet. Ja, er zijn rechtszaken geweest tussen franchisenemers en franchisegevers maar de rechter heeft daarover uitspraken gedaan en deze geven niet het beeld dat er sprake is van een ontwrichting van de verhoudingen tussen beide partijen. Daarnaast concentreren de discussies tussen beide partijen zich binnen een beperkt aantal branches en waarom moet een hele branche daaronder lijden. Het is zaak om in die specifieke gevallen op te treden als daar aanleiding toe is.

Wij hebben een zeer evenwichtige verhouding met onze franchisenemers en zelfs in de beslissende organen is er sprake van een meerderheid voor onze franchisenemers. Waarom worden wij opgezadeld met extra lasten die hoger liggen dan men aangeeft in de bijgevoegde Bedrijfseffectentoets? In deze bedrijfseffectentoets wordt alleen maar uitgegaan van de wettekst en niet van de NFC zelf (die er later wel aangehangen wordt). De kosten van de toepassing van de NFC liggen echter veel hoger, alleen als men al kijkt naar het uurtarief van een advocaat van €37,= per uur is een zeer lage inschatting.

De samenwerking tussen een franchisenemer en franchisegever is een commerciële samenwerking waarbij twee zelfstandig ondernemers ieder opereren binnen hun eigen onderneming. De verantwoordelijkheid van de franchisegever ligt bij de ontwikkeling en de bescherming van de formule en van de franchisenemer bij het exploiteren van deze formule in zijn marktgebied. Dat er tussen beide partijen overleg moet zijn is vanzelfsprekend.

Dat is dan ook de reden dat wij als formule Intratuin voor zelfregulering zijn waarbij het overleg tussen franchisenemers en franchisegevers een basis is en daarom zijn wij tegen de AMvB/NFC in deze vorm. Indien zelfregulering een gepasseerd station is, wat ik betwijfel, maak dan een echte franchisewet. Dat is duidelijker, democratischer en beter dan een wet en een separate code met daarop een aparte toelichting waarin veel open normen staan en die veel tegenstrijdigheden bevatten.